

Coordinadora de Trabucaires
de Catalunya

8 de març de 2021

116

Amb orgull... Dona, trabucaire i resilient!

La dona té la capacitat d'adaptar-se a les situacions més adverses i sortint-se'n amb èxit.

Des de la Coordinadora de Trabucaires de Catalunya volem valorar totes aquelles circumstàncies en les quals la dona supera les adversitats, demostrant que són conscients de les seves potencialitats i limitacions, són creatives, confien en les seves capacitats, assumeixen les dificultats com una oportunitat per aprendre consciència plena, veuen la vida amb objectivitat, però sempre a través d'un prisma optimista, s'envolten de persones que tenen una actitud positiva, no intenten controlar les situacions, sinó les seves emocions, són flexibles davant els canvis, són tenaces en els seus propòsits, afronten l'adversitat amb humor, i busquen l'ajuda dels altres i el suport social.

Benvolgudes Colles,

Avui és 8 de març...

El 8 de març se celebra el **Dia Internacional de la Dona**. És un dia on queda palesa la lluita per la igualtat, la participació i l'empoderament de la dona en tots els àmbits de la societat. Se celebra a molts països de món i en alguns d'aquests països és festa nacional.

De tothom és sabut que les dones perseverem per la nostra participació dins de la societat, la nostra emancipació i el desenvolupament íntegre com a persones. Les dones no volem ser **NI MÉS NI MENYS**, volem la mateixa igualtat entre homes i dones en tots els àmbits de la vida.

La igualtat davant la llei és el principi que reconeix que totes les persones han de ser tractades de la mateixa manera per la llei i que estiguin subjectes a les mateixes lleis de justícia. La llei reconeix l'equiparació igualitària de tots els ciutadans en drets civils i polítics, per tant, la llei ha de garantir que cap individu o grup d'individus sigui privilegiat o discriminat per l'Estat sense distinció de raça, sexe, orientació sexual, gènere, origen nacional, color, origen ètnic, religió o altres característiques, siguin personals o col·lectives, sense parcialitat.

Aleshores per què se segueix reivindicant la igualtat de gènere si totes les lleis reconeixen els mateixos drets a homes i dones? Quina diferència hi ha entre igualtat de gènere i equitat?

La igualtat de gènere es refereix a "la igualtat de drets, responsabilitats i oportunitats de les dones i els homes, i les nenes i els nens". Per tant, el sexe amb el qual hàgim nascut mai ha de determinar els drets, oportunitats i responsabilitats que puguem tenir al llarg de la nostra vida. La igualtat de gènere és per tant un principi jurídic universal.

L'equitat de gènere és un conjunt d'idees, creences i valors socials en relació amb la diferència sexual, el gènere, la igualtat i la justícia pel que fa als comportaments, les funcions, les oportunitats, la valoració i les relacions entre homes i dones.

L'objectiu de l'equitat de gènere és oferir a totes les persones, independentment del seu gènere, les mateixes condicions, oportunitats i tractament, però tenint en compte les característiques particulars de cada un. No es tracta, per tant, d'eliminar les diferències, sinó en valorar-les i donar un tracte equivalent per superar les condicions que mantenen les desigualtats socials.

Pel que fa al tema de la discriminació, s'ha vist al llarg de la història una exclusió cap a les dones i el nostre paper dins de la societat respecte a l'home, ja que aquest era vist amb capacitats per a pensar i treballar i la dona era l'encarregada de les tasques de la casa i de la cura de la família.

No obstant això, amb el decurs dels anys les dones hem demostrat que tenim capacitats i habilitats per a l'àmbit econòmic, polític i social, entre altres i així ho hem demostrat prenent decisions exitoses en els esmentats contextos.

Les dones seguim en la lluita constant per fer-nos visibles. No va ser fins l'any 1910, en la II Conferència Internacional de Dones Socialistes reunida a Copenhaguen, que es va reiterar la demanda de sufragi universal per a totes les dones i, a proposta de Clara Zetkin, es va proclamar **el 8 de març com el Dia Internacional de la Dona**.

L'any 1931 va ser reconegut a Espanya el dret a vot de les dones en la Constitució del mateix any, i la primera vegada que vam poder exercir aquest dret va ser en les eleccions generals de novembre de 1933. La dictadura de Franco va anul·lar les eleccions lliures i amb això, òbviament, tant el sufragi masculí com el femení. Posteriorment es van restaurar tots dos, i així en el referèndum de 1966 s'indicava que eren electors «tots els ciutadans espanyols majors de vint-anys, sense distinció de sexe». Més tard, en les eleccions per al que van anomenar «representació familiar a les corts» s'assenyalava en l'article quart de la convocatòria que «són electors els caps de família i dones casades». Els vots lliures, tant el femení com el masculí, es van tornar a exercir l'any 1976 durant la Transició espanyola. Sols fa 45 anys que les dones hem pogut tornar a exercir el dret de vot a Espanya!

El Dia Internacional de la Dona ha adquirit, al llarg de segle XX i el que porten del segle XXI, una dimensió mundial. El moviment internacional en defensa dels drets de la dona i la seva participació en la vida política i econòmica és creixent i reforçat per l'Organització de Nacions Unides.

Aquest any l'ONU ha anunciat que el tema per al Dia Internacional de la Dona, serà:
"Dones líders: Per un futur igualitari en el món de la Covid-19".

Són enormes els esforços que realitzen dones i nenes a tot el món per forjar un futur més igualitari i recuperar-se de la pandèmia de la Covid-19.

Igualment, el dret de les dones a la presa de decisions en totes les esferes de la vida, la mateixa remuneració, la distribució equitativa de les cures i el treball domèstic no remunerat, la fi de totes les formes de violència contra les dones i les nenes, ja ens marquen el camí que hem de seguir per arribar a la igualtat entre persones.

Des d'aquestes línies volem retre un merescut homenatge a la dona. A la nena, a la filla, a la mare, a l'àvia, a la germana, a la tieta, a la cunyada, a la sogra, a la cosina, a la neboda, a l'amiga, a la companya de vida, a la trabucaire!!

I com diu Alba, l'autora del retrat de la portada, no puc sentir més orgull en recordar totes les dones trabucaires que, al llarg de la història, no han temut agafar un trabuc i lluitar per la igualtat en aquest món.

Visca les dones i les dones trabucaires!

Des de la Vocalia d'Igualtat

Al nostre món trabucaire, la Coordinadora també té molt a dir i aportar:

En aquestes dates hauríem d'estar preparant-nos per la Trobada de la Dona Trabucaire. L'any passat ja ens vam quedar amb les ganes, primer per la manca de suport de l'Ajuntament i després per l'inici de la pandèmia, motius pels quals la Colla de la Trinitat no ens va poder fer d'amfitriona en la qual hagués estat la **XIII Trobada de la Dona Trabucaire**.

Potser ens preguntarem el perquè de celebrar la Trobada de la Dona. Tot va començar l'any 2007, quan una dona va voler entrar a la colla de trabucaires del seu marit i li van dir que no, "que a la colla no entraven dones". Dins la seva indignació es dirigí a la Coordinadora per exposar els fets.

Uns mesos més tard, la Colla de Trabucaires del Renaixement, Confraria de la Mare de Déu del Roser de Calella aprofitant que l'exposició Itinerant de la Coordinadora de Trabucaires de Catalunya estava a la seva població, va pensar a fer un homenatge a les seves dones trabucaires i en una reunió amb la Coordinadora van exposar la seva idea i aprofitant la conjuntura es va prendre la iniciativa d'organitzar la I Trobada de la Dona Trabucaire des de Calella amb el suport de la Coordinadora.

La Trobada prenia un punt reivindicatiu, feia anys que les dones tímidament començaven a formar part dels grups de trabucaires i no podia ser que ja en el segle XXI encara es vetés la participació de les dones en algun lloc, i menys encara en una colla de cultura popular com som els trabucaires.

D'aquests dos fets, d'un "no" i de la iniciativa de la Colla de Trabucaires de Calella, va sorgir la I Trobada de la Dona Trabucaire l'any 2008 a Calella, i s'han vingut celebrant ininterrompudament trobades fins al 2019 en diferents poblacions d'arreu de Catalunya. Esperem que ben aviat les puguem tornar a gaudir.

Una de les tradicions d'aquesta trobada és proclamar la pubilla durant el dinar de germanor, i sabeu qui va ser la primera pubilla?, una trabucaire de la Colla de Rubí, seu de la II Trobada de la Dona, i així any rere any s'ha anat proclamant les pubilles de les colles amfitriones de les Trobades.

Per seguir amb les curiositats, qui va ser la primera dona trabucaire que tenim referència entre les colles de la Coordinadora?, ella va sorgir de la Colla de Sant Andreu a mitjans dels anys 80. El seu nom tots el coneixem, la Teresa Olivé.

La Colla de Trabucaires, Geganters i Grallers de Sant Andreu va passar a ser la primera colla on entrava una dona trabucaire. De mica en mica les dones es van anar apuntant a carregar el trabuc i formar part de les colles trabucaires.

Quan es va fer la I Trobada hi havia unes 20-25 dones d'entre les 25-30 colles que en aquell moment formaven part de la Coordinadora de Trabucaires de Catalunya.

En l'actualitat podem trobar moltes més dones en les colles trabucaires, i cada cop assumeixen més càrrecs de responsabilitat dins de la seva colla, veient més caps de colla dones i més presidents. Però no trobem dones en totes les colles, encara n'hi ha que estan formades exclusivament per homes.

El nostre desig és que de mica en mica les colles de més antiguitat, i que per tradició estan formades majoritàriament per homes siguin més paritàries, que no sigui un fet extraordinari trobar-hi dones.

Per sort en les colles de nova formació ja trobem dones i homes en la mateixa proporció, més igualitàries.

Esperem que aviat hàgim de deixar de celebrar la Trobada de la Dona Trabucaires com a tal. Això voldrà dir que ja no hem de reivindicar res, que dins el món trabucaire hi ha igualtat, que les dones i els homes som trabucaires de la mateixa manera i que en els carrers deixem de sentir "mira, és una dona la que dispara".

Som com som, som dones, som trabucaires i ja en som 117!!

Des de la Colla de la Santíssima Trinitat

El trabucaire històricament es definia com aquella persona, d'origen camperol que normalment armat amb el seu trabuc lluitava per diferents motius en el territori català.

Les seves aportacions a la història es remunten a la Guerra del Francès (1808-1814), a les insurreccions del període de Revolucions liberals (1814-1833) o a les Guerres Carlines fins a 1876.

Actualment el trabucaire és aquella persona que preparada amb el seu trabuc, galeja pels pobles i ciutats per divulgar la nostra cultura i cridar a tothom a la festa.

El món trabucaire és molt divers i extens en tot el territori català i són moltes les activitats i actes d'interès cultural en què les colles participen i/o organitzen al llarg de l'any. Destaquem algunes com la recreació de la Revolta dels Segadors, les Revoltes de les Quintes a Gràcia al mes d'abril, La trobada de la Dona en el mes de març, Els Tres Tombs a Torrelles de Llobregat a l'abril, La Trobada Nacional de Catalunya, Festes de maig a Badalona, Aplec trabucaire del Baix Llobregat, la festa del Timbaler del Bruc al juny, recreació de la Guerra del Francès a Santa Coloma...

De totes aquestes activitats n'hi ha una en la que any rere any es convida a una colla a ser l'amfitriona de l'esdeveniment, **La trobada Nacional de la Dona Trabucaire**.

La localitat de Llinars del Vallès, amb la Colla de trabucaires de Llinars del Vallès el 2019 va ser l'amfitriona de la XII trobada nacional de la dona trabucaire en un ambient festiu i de germanor. És tradició que en aquell dia es convidi a una nova colla a ser l'amfitriona de la pròxima Trobada. Els Escamots de la Santíssima Trinitat vam tenir l'honor de ser els escollits com als organitzadors de la pròxima Trobada de la Dona el març del 2020 i que malauradament no es va poder celebrar.

La Trobada Nacional de la Dona és un acte que s'enquadra sempre al voltant del dia de la Dona treballadora del 8 de Març. És un acte festiu i a la vegada reivindicatiu.

L'entrada de les dones a les colles de trabucaires no va ser una tasca fàcil, ben al contrari. El món trabucaire en els seus inicis era completament masculí, però gràcies al diàleg i a la bona entesa que predomina en la majoria de les colles de trabucaires, l'entrada de les dones a les diferents colles es va anant acceptant i avui en dia són moltes les dones que formen part de colles trabucaires d'una manera natural i normalitzada.

Enguany la galejada del dia de la dona trabucaire la farem des del record, des de la força que ens donen totes aquelles jornades festives on tots els trabucaires junts i amb les dones com a protagonistes, fent de cap de colla i galejant en primera línia, celebràvem la jornada.

Avui volem reivindicar la voluntat de seguir lluitant davant les adversitats i amb convenciment que tornarem a estar junts per què l'esperit de superació que caracteritza al món trabucaire donarà pas a noves festivitats.

Salut i Pólvora!

RESISTIRÉ (DÚO DINÁMICO)

Cuando pierda todas las partidas
Cuando duerma con la soledad
Cuando se me cierren las salidas
Y la noche no me deje en paz

Cuando sienta miedo del silencio
Cuando cueste mantenerme en pie
Cuando se rebelen los recuerdos
Y me pongan contra la pared

Resistiré, erguido frente a todo
Me volveré de hierro para endurecer la piel
Y aunque los vientos de la vida soplen fuerte
Soy como el junco que se dobla,
Pero siempre sigue en pie

Resistiré, para seguir viviendo
Soportaré los golpes y jamás me rendiré
Y aunque los sueños se me rompan en pedazos
Resistiré, resistiré

Cuando el mundo pierda toda magia
Cuando mi enemigo sea yo
Cuando me apuñale la nostalgia
Y no reconozca ni mi voz

Cuando me amenace la locura
Cuando en mi moneda salga cruz
Cuando el diablo pase la factura
Si alguna vez me faltas tu

Resistiré, erguido frente a todo
Me volveré de hierro para endurecer la piel
Y aunque los vientos de la vida soplen fuerte
Soy como el junco que se dobla,
Pero siempre sigue en pie

Resistiré, para seguir viviendo
Soportaré los golpes y jamás me rendiré
Y aunque los sueños se me rompan en pedazos
Resistiré, resistiré

Relació de Trobades de la Dona
2008-2019

TROBADES DE LA DONA TRABUCAIRE

Núm.	Data	Any	Localitat	Nom pubilla	Cartell	Colla amfitriona
I.	5/10/08	2008	Calella			
II.	6/9/09	2009	Rubí	SARA MILIAN		
III.	24/7/10	2010	Vila-Seca	FINA ROIGÉ		
IV.	13/3/11	2011	Barcelona	TERESA OLIVÉ		
V.	25/3/12	2012	Santa Coloma de Gramenet	LAURA ÁVILA		
VI.	10/3/13	2013	L'Hospitalet de Llobregat	ALBA MARCOS		

TROBADES DE LA DONA TRABUCAIRE

Núm.	Data	Any	Localitat	Nom pubilla	Cartell	Colla amfitriona
VII.	9/3/14	2014	Terrassa	LAIA MAESO		
VIII.	15/3/15	2015	Valls	ROSA VIVANCO		
IX.	13/3/16	2016	Sant Cugat del Vallès	ANNA PALAU		
X.	12/3/17	2017	Sant Andreu de Palomar	ANNA DOMÈNECH		
XI.	11/3/18	2018	Ocata (El Masnou)	MONTSE DURAN		
XII.	10/3/19	2019	Llinars del Vallès	DORA MARTIN		

Agraïments per la col·laboració

Alba Guerra

Mònica Catalán

Anna Sánchez

Josep Llamas

Equip Coordinadora